

Sygn. akt II Ka 110/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna. Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Jarosława Mironiuka

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2017 r.

sprawy **P. P. (1)**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 28 listopada 2016 r. sygn. akt II K 690/16

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. M. w M. kwotę 147, 60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ka 110/17

UZASADNIENIE

P. P. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi, sygn. akt IX K 656 /00 z dnia 3 października 2000r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi, sygn. akt IX K 1722 /00 z dnia 2 stycznia 2001 r. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;
3. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi, sygn. akt IX K 289 /01 z dnia 30 maja 2001 r. łączącego kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: III K 474 /98, IX K 656 /00 i IX K 1722 /00 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi, w którym wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie, sygn. akt IV K 1567 /07 z dnia 23 grudnia 2007 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 6 czerwca 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia, karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka,

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie, sygn. akt IV K 536 /08 z dnia 20 listopada 2008 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 24 lipca 2007 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego w Legionowie, sygn. akt II K 342 /09 z dnia 16 października 2009 r. za czyny z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniach 17 września 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności (czyn z punktu I aktu oskarżenia i z punktu 1 wyroku) i 26 września 2008 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności (czyn z punktu II aktu oskarżenia i punktu 2 wyroku);
7. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy, sygn. akt IV K 41 /07 z dnia 14 lipca 2009 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 sierpnia 2006 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności
8. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie, sygn. akt IV K 1368/11 z dnia 9 stycznia 2012 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 14 czerwca 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
9. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, sygn. akt XIV 347 /11 z dnia 28 października 2011 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 1 sierpnia 2009 r. i 3 sierpnia 2009 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;
10. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie, sygn. akt IV K 651 /11 z dnia 16 maja 2012 r. za czyn z art. 178 a § 1 k.k., popełniony w dniu 7 października 2010 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, po 30 godzin nieodpłatnej pracy na cele społeczne miesięcznie, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
11. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie, sygn. akt IV K 660 /12 z dnia 16 listopada 2012 r. za czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485), popełniony w dniu 2 kwietnia 2012 r. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, po 30 godzin nieodpłatnej pracy na cele społeczne miesięcznie;
12. Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 771 /10 z dnia 23 marca 2012 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 marca 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności ;
13. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, sygn. akt XIV K 415 /12 z dnia 31 stycznia 2013 r.:
 - za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 maja 2010 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
 - za czyn z art. 157 § 2 k.k. popełniony w dniu 25 maja 2010 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;orzeczono karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat;
14. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie, sygn. akt IV K 290 /12 z dnia 14 marca 2013 r.:
 - za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 13 października 2011 r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności;
 - za czyn z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 22 sierpnia 2001 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności;orzeczono karę łączną 10 miesięcy ograniczenia wolności, po 20 godzin nieodpłatnej pracy na cele społeczne miesięcznie;
15. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim sygn. akt II K 639 /13 z dnia 23 lipca 2013 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 czerwca 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
16. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w sprawie II K 1300 /13 z dnia 3 czerwca 2014 r., którym połączono kary orzeczone wyrokami IV K 1567 /07, IV K 536 /08 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie oraz IV K 41 /07 Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności; następnie kary orzeczone wyrokiem w sprawie IV K 1368 /11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie, XIV K 415 /12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie oraz IV K 651 /11 i IV K 290 /12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie i orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności; a nadto połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawie IV K 660 /12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie i II K 639 /13 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim i orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności; oraz połączono kary orzeczone w sprawie V K 771 /10 Sądu Rejonowego w Wołominie, XIV K 347 /11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie i II K 342 /09 Sądu Rejonowego w Legionowie i orzeczono 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności,

17. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w sprawie II K 1412 /13 z dnia 22 października 2013 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu 26 sierpnia 2011 r. na karę 5 lat pozbawienia wolności,

18. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w sprawie II K 1124 /14, którym rozwiązano orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w punkcie III wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie II K 1300 /13, a następnie połączono kary orzeczone wyrokami IV K 1368 /11 Sądu

Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie, IX K 415 /12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie oraz IV K 651 /11 i IV K 290 /12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie a także II K 1412 /12 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim i orzeczono karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem łącznym z dnia 28 listopada 2016 r.:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności w sprawach: V K 771 /10 Sądu Rejonowego w Wołominie oraz XIV K 347 /11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie oraz kary z punktu 1 i punktu 3 w sprawie II K 342 /09 Sądu Rejonowego w Legionowie i orzeka wobec niego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności:

- w sprawie XIV K 347 /11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie w okresie od dnia 20 października 2010 r. do dnia 4 marca 2011 r. oraz od 20 października 2013 r. do 3 stycznia 2014 r. (karę wykonano w całości);

- w sprawie V K 771 /10 Sądu Rejonowego w Wołominie od dnia 10 marca 2009 r. do dnia 11 marca 2009 r. oraz od dnia 25 kwietnia 2013 r. do dnia 20 października 2013 r. (karę wykonano w całości);

III. ustalił, iż wyżej wymienione wyroki w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w pozostałym zakresie umorzył;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. M. kwotę 147,60 złotych, w tym podatek VAT 27,60 złotych tytułem obrony z urzędu skazanego w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego;

VI. koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł oskarżyciel publiczny. Zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego, orzeczeniu temu zarzucił: obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k., polegającą na wydaniu wyroku łącznego wobec P. P. (1) bez zgromadzenia kompletnego materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie sygn. akt XIV 347/11. W konsekwencji tak sformułowanego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł także obrońca oskarżonego P. P. (1). Zaskarżając wyrok w części na korzyść oskarżonego, orzeczeniu temu zarzucił: rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej polegającą na pominięciu krytycznego stosunku skazanego do popełnionych czynów, postępów w procesie resocjalizacji, a także pominięciu, iż jeden z czynów objęty wyrokiem łącznym został uznany prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. za wykroczenie, co spowodowało także, że zmieniono orzeczoną karę pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu. W konsekwencji tak sformułowanego zarzutu skarżący ten wniósł o zwrócenie się do Zakładu Karnego w P. o nadesłanie opinii o skazanym P. P. (1), zwrócenie się do Liceum Ogólnokształcącego w Zakładzie Karnym w P. o nadesłanie opinii uwzględniającej postępy w nauce i zachowanie skazanego P. P. (1), zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W toku rozprawy apelacyjnej prokurator poparł apelację i wniosek w niej zawarty, zaś obrońca oskarżonego przyłączył się do apelacji prokuratora, poparł własną apelację wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oświadczając, że nie zostały one uiszczone ani w całości ani w części.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wywiedzione w niniejszej sprawie środki odwoławcze okazały się o tyle zasadne, że skutkowały wydaniem orzeczenia o charakterze kasatoryjnym. W pierwszej kolejności wskazać należy, że orzeczenie Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim zapadło z obrazą przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 8 § 2 k.p.k., a obraza ta miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku i w konsekwencji uczyniła go wadliwym. Nie przesądzając jednak o ostatecznym sposobie rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wskazać należy, że niniejsze orzeczenie stanowi wyłącznie nakaz jej ponownego przeanalizowania bez uchybień wskazanych w treści uzasadnienia orzeczenia Sądu Okręgowego. Z analizy akt przedmiotowej sprawy wynika, że P. P. (1) został skazany m. in. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie z dnia 28 października 2011 r. w sprawie IV K 347/11 za popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2016 r. stwierdzono, że czyn przypisany P. P. (1) w punkcie I powyżej wymienionego wyroku stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r. i w związku z tym zamieniono orzeczoną względem niego karę 7 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu. Postanowienie to było prawomocne w dniu wyrokowania przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, a okoliczność ta była znana sądowi orzekającemu. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, pomimo posiadania informacji w przedmiocie skontrawencjonalizowania czynu, za który P. P. (1) został uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 28 października 2011 r. w sprawie XIV K 347/11 uznał, że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i orzeczoną skazanemu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności połączył z karą orzeczoną w związku ze skazaniem w sprawie o sygn. akt V K 771 /10 Sądu Rejonowego w Wołominie oraz karą z punktu 1 i punktu 3 w sprawie o sygn. akt II K 342/09 Sądu Rejonowego w Legionowie, kwestionując przy tym zasadność prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2016 r. Postępowanie poprzedzające wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie przeprowadzone zostało zatem bez zachowania wymogów prawa procesowego. Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego jest szczególnym rodzajem postępowania, a jego przebieg regulują przepisy rozdziału 60 Kodeksu postępowania karnego, w tym art. 574 k.p.k., zgodnie z którym w kwestiach nieuregulowanych w tym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu zwyczajnym przed sądem pierwszej instancji. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2007 r., sygn. akt III KK 83/07, w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego obowiązuje przepis art. 366 § 1 k.k. obligujący przewodniczącego do takiego kierowania przebiegiem rozprawy, aby wyjaśnione zostały wszystkie okoliczności. Okoliczności te, powinny być wyjaśnione w sposób pozwalający na dokładne ustalenie, czy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, przy czym nie jest wystarczające ograniczenie się do zbadania przesłanek z art. 85 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., to jest ustalenie, że przypisane skazanemu prawomocnymi wyrokami przestępstwa popełnione zostały przed wydaniem pierwszego, choćby nieprawomocnego wyroku. Konieczne jest nadto dokładne ustalenie treści prawomocnych wyroków na podstawie akt spraw jednostkowych, z uwzględnieniem

rozstrzygnięć sądów odwoławczych, a także ich modyfikacji w toku postępowania wykonawczego poprzez np. decyzje o warunkowym przedterminowym zwolnieniu, warunkowym zawieszeniu wykonania kary orzeczonej w wymiarze bezwzględny, zarządzeniu wykonania kary warunkowo zawieszony lub chociażby, tak jak w realiach niniejszej sprawy, skonstruowania jednego z czynów popełnionych przez skazanego P. P. (1). Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim nie uwzględniając powyżej wskazanego postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie uchybił także normie wskazanej w art. 410 k.p.k., która zobowiązuje sąd orzekający do oparcia swojego rozstrzygnięcia na wszystkich okolicznościach ujawnionych w toku rozprawy głównej. Oznacza to, że po procesowo prawidłowym i wyczerpującym przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd przystępując do narady nad rozstrzygnięciem winien dostrzegać i uwzględniać wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody i wynikające z nich okoliczności faktyczne. Ów obowiązek dostrzegania wszystkich dowodów i okoliczności nie może zostać prawidłowo zrealizowany wówczas, gdy każda z okoliczności wynikających z przeprowadzonego przewodu sądowego widziana jest osobno, niejako w sposób wyizolowany i oderwany od wszystkich okoliczności pozostałych (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 listopada 2014 r. w sprawie II AKa 377/14, Legalis 1186074). Nieuwzględnienie treści prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2016 r. w przedmiocie skonstruowania czynu z art. 278 § 1 k.k. popełnionego przez skazanego P. W. skutkowało nie tylko obrazą art. 366 § 1 k.k. oraz art. 410 k.p.k., ale także uchybieniem normie prawa procesowego w postaci art. 8 § 2 k.p.k. Do jednych z najważniejszych zasad postępowania karnego należy zasada samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego. Zasada ta posiada jednak odstępstwa m. in. to zawarte w art. 8 § 2 k.p.k. Zgodnie z treścią tego przepisu prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące. ***Niezależnie zatem od przekonań Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w przedmiocie zasadności postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2016 r. wobec jego prawomocności, jego treść winna zostać uwzględniona w toku wyrokowania, a skonstruowany czyn, związane z nim skazanie i orzeczona kara nie powinna zostać połączona w wyroku łącznym.***

Z uwagi na wskazane powyżej uchybienia i ich ciężar, Sąd Okręgowy został zobligowany do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim. W sytuacji błędnego połączenia skazań, za niezasadne Sąd Okręgowy uznał odniesienie się do kwestii kary wymierzonej w zaskarżonym orzeczeniu skazanemu P. P. (1). Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 456 k.p.k.